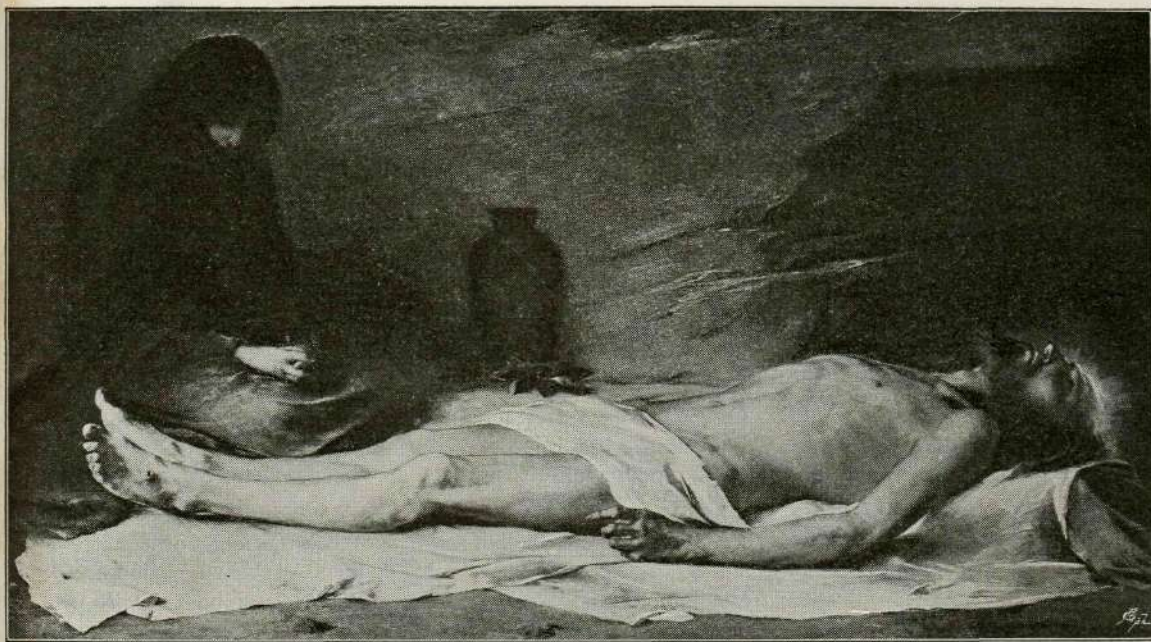

Pietà. (Slikal L. Loefft.)

Knez Ljudevit.

(Zložil A. Hribar.)

(Dalje.)

Slovo.

Lepo jutro se poraja,
Zora na iztoku vshaja,
V zori solnce se prižiga,
Ljubko na nebo se dviga.

Vse se giblje v krškem gradi,
Kot v mravljišču je spomladi,
Kadar solnčni žar prigrjeje,
Vse na delo brzo speje.

Tekajo v dvorišču posli,
Vprezajo se mule, osli,
Vlečejo lesene voze,
Eni v polje, drugi v loze.

Diva po dvorišču teka,
Modro jim ukaze reka;
Vse jo sluša na besedo,
Kterim reče, brzo grédo.

Ko je sluge odposlala,
Delo služkinjam vказala,
Pa si vzame pletenico,
V žitnico gre po pšenico.

Gospodinja je previdna,
Z jutra je do mraka pridna,
Preskrbi vse, vse pregleda,
Nikdar ne izgreša reda.

Pa nasuje v pletenico
Ječmen in proso s pšenico,
Zasloní, dverí zatvori,
Kuretna pa čaka v dvori:

Jezonosi so purani
Z drugo perutnjadjo zbrani;
Bele goske krivovratke,
Lepe čibice grahatke;

Gagajo po dvoru mnoge
Nizke racke, kratkonoge,
Petelini krivokluni,
Svetlorepasti kapuni.

Pridno Diva zrnje grabi,
In nobene putk ne zabi,
Po dvorišču zrnje nosi,
Vsaki putki ga natrosi.

Zalo pesmico prepeva
Po dvorišču grajska deva,
Zalo pesmico od Lade
Diva jasno peti znade:

„Deček mal je čede pasel,
In pri čedah brhko rasel,
V zlatem solncu se ogreval,
Krasne pesmice prepeval.

Peval je od gôr visocih,
Pel o rekah in potocih,
Pel je o viharja silah,
Pel je o prelepah vilah.

Pel o divni je pomladi,
Pel o Živi in o Ladi,
Pel o pisanih cveticah,
Pel je o krilatih pticah.

Pa mu pride v jutro jasno
Deva zala, bitje krasno,
Njen obraz v srce ga dregne,
Mir mu iz srcá pobegne...